

Bechar

3. Moos. 25: 1 - 27: 34

Viikon Tooran nimen Behar voi kääntää suoraan - vuoren päällä. Todellisuudessa on tarkoitettu Siinain vuorta. Tämä viikon Toora sisältää nimenomaan kertomuksen keskustelusta, mitä Moosekselle on Siinain vuorella sanottu. Sekä viikon Tooran alussa että lopussa on käsky, shabattikäsky. Alussa puhutaan shabattivuodesta ja lopussa shabatinpäivästä. Koko luvun sisällössä keskustellaan lähimmäisten suhtautumisesta toisiinsa. Toora puhuu, että kun te teette kauppaa, älkää pettäkö toisianne. Älkää loukatko, tehkö pahaa toiselle ihmiselle. Tässä käsitellään myös sitä, miten annetaan rahaa lainaksi, ja miten voi auttaa köyhiä ihmisiä. Käsitellään myös lakia, miten voi lunastaa omaisuutta, jos sitä myydään huutokaupasta. Kaikkia näitä käskyjä käsitellään shabatin näkökulmasta.

Käsitellään myös riemuvuotta, 50 - vuotisjuhlaa. Jos joku maapalsta on lainattu tai otettu pois, riemuvuoden aikana se palautetaan omistajalleen. Myös kaikki orjat saavat vapauden shabattivuoden aikana. Paljon omaisuutta voi palauttaa omistajalleen ja kaikki velat pyyhitään pois. Voi sanoa, että 49.vuotena kaikki tulee niin kuin nollatuksi ja palataan alkuun; kaikki ihmisen tekemät teot ja virheet itseään tai omaisuuttaan kohtaan. Jos hän joutuu olemaan omien virheidensä takia olemaan orjana ja kahlittuna joihinkin asioihin, niin Toora antaa mahdollisuuden palata alkuperäiseen vapauteen.

Tässä me näemme Jumalan suuren armon ihmistä kohtaan. Kun tätä käskyä käsitellään Toorassa, usein tulee esille sellaisia sanoja kuin ” Minä olen sinun Jumalasi ” , ” Minä olen sinun Herrasi. ” Yksi hyvä, Kaikkivaltias Jumalaa koskeva piirre avautuu tässä Tooran luvussa: se ihmiselle annettu mahdollisuus palata omassa elämässään alkupisteeseen, ja pyyhkiä kaikki mennyt pois. Voimme tehdä niin kuin vertauskuvaa. Vertauskuvaa siitä, että Jumala antaa ihmiselle mahdollisuuden palata jokaisesta elämäntilanteesta siihen alkuperäiseen pisteeseen, missä hän on ennen ollut. Tämä koskee niin ihmisen omaisuutta kuin koko hänen elämänsä ja hengellistä tasoaan. Tämä mahdollisuus voi astua voimaan silloin kun ihminen pystyy tunnustamaan, että Jumala on hänen elämänsä Herra.

Miksi Toorassa toistuvat nämä sanat: ” Minä olen Herra. ” - Eikö Israelin kansa tiedä, että Kaikkivaltias Jumala on heidän Herransa? Eivätkö he tiedä, että koko maa kuuluu Jumalalle ja Hän hallitsee sitä?

Silloin kun ihminen saa maanviljelyspaikan ja hän viljelee jotain, hän tekee kovasti työtä palstallaan. Voi sanoa, että jokainen kivi koskee hänen käsiään. Tälle ihmiselle voi syntyä käsitys, että maa, jota hän kovalla työllä viljelee, kuuluu hänelle. On sama tilanne, kun ihminen joutuu orjuuteen. Toinen ihminen voi kuvitella, että tämä orja, joka hänen talossaan palvelee, on hänen omaisuuttaan. Sen tähden kaikkien käskyjen läpi näemme Jumalan toistuvasti puhuvan: ” Minä olen Herra, sinun Jumalasi. ”

Jumala antaa meille pienen mahdollisuuden, lyhyen ajan elämässä, että me emme kuvittelisi omistavamme jotain. Kerran seitsemän vuoden aikana meidän kuuluu antaa vapaus kaikille orjille ja pyyhkiä kaikki velat pois. Ja kerran neljäkymmenenyhdeksän vuoden aikana meidän kuuluu vapauttaa kaikki omistamamme maat. Joskus tämä on ihmiselle hyvin vaikeaa. Mutta tämä on uskon peruste. Näistä kaikista asioista, joista Jumala tässä viikkoluvussa opettaa, voimme nähdä vapauden kuuluvan myös jokaiselle meistä.

Ei ole mitään orjuuden kahletta, joka voisi kahlita meitä ikuisesti. Meille on aina annettu mahdollisuus saada vapautus. Vapaus voi tulla, kun me tunnustamme, että Jumala on meidän elämämme Herra. Kun me tunnustamme, että Jumala on meidän Herramme, me voimme selvittää elämäntilanteistamme, ovat ne miten vaikeat tahansa. Samalla tavalla kuin Israelin kansa oli lähtenyt Egyptin orjuudesta, jotta he pystyisivät vapaudessa palvelemaan elävää Jumalaa. Voimme tunnustaa, ettei mikään orjuus voi kestää ikuisuutta. Paitsi, jos me joudumme Kaikkivaltiaan Jumalan orjiksi. Kaikista muista elämämme orjuuksista me saamme vapauden aikanaan.

Mutta Kaikkivaltias Jumala on aina meidän Herramme, ja tämä asia ei muutu koskaan. Siinä on tämän viikon Tooran tärkein opetus. Miten se liittyy siihen, että me emme saa loukata lähimmäistämme? Tai siihen, että emme saa antaa lainaa korolla emmekä ottaa hyvitystä? Tai miten se liittyy siihen, että meidän ei tule saada mitään väärällä ja valheellisella tavalla?

Meidän pitää ymmärtää, että emme voi saavuttaa yhtään mitään itsellemme. Jos me kuvittelemme, että omistamme jotain itsellämme, se on vain kuvitelmaa. Meille ei ole tarpeellista saada mitään. Koska me emme voi milloinkaan saada jotain omaksi. Emmekä me voi antaa omaisuutta Kaikkivaltiaalle Jumalalle, koska Hän itse omistaa kaiken. Silloin häviää tahto haalia omaisuutta. Uskovaisella ihmisellä ei pidä olla tahtoa saada itselleen omaisuutta. Koska itse Jumala aina muistuttaa ja julistaa Sanassa: Minä olen Herra, Minä omistan kaiken. Ja tähän on kytketty kaikki tärkeät ajatukset tässä viikon Toorassa Behar.